

LIGONIU PATEPIMO APEIGOS

KATALIKU
LEIDINIAI
 PASAULIO

APEIGŲ PRADŽIA

Kunigas, apsvilkęs šiai ūgenčiai tarnystei tinkamus draugių, atėjęs pasveikina ligonį ir prie jo esančiuosius:

Ramybė šems namáms iš visiem jū gyventojams.

Kunigas pašlaksto švęstu vandeniu ligonį ir kambari:

Šis vanduo teprīmena gautajį Krirkštą iš draugę Kristą, kuris mūs atpiiko sāvo Kančią iš Priskelimū.

Paskui kunigas prabyla į susirinkusius žmones:

Brangieji! Susirinkome čia mūsu Viėspatiess Jézaus Kristaus vardu. Tikime, kada iš jis yrą taiči mūsų. Anot Evangelijos, ligonai ējo pats Kristą prašydami išgodyti. Išganymojas daug dėl mūsų kentėjo. Per apastalą Jokubą jis mūs liepia: „Kas nors pats jūs seiga? Tepasikvičia bažnyčios vyresniuosius, iš jiė tesimeidžia už jį, patepdam išlejumi Viėspaties vardu. Tikėjimo maldai išgėlbės ligoni, iš Viėspats jį pakeis, o jieguna jis būtų nusikaitej, jám bus atlėista“.

Tad pavēskimē seīganti mūsų brōli (seīgancią mūsų sēseri) Viēšpaties malōnei iñ jō galybēi, kād jām (jai) paleīgvintu kančias iñ suteiktū sveikātos.

ATGAILOS AKTAS

Jei būtina, kunigas išklauso ligoño išpažinties, kuri, ligoniu esant silpnam, gali būti pakeliama bendruoju prisipažinimui. Jei nekausoma sakramentinē išpažintis, tačiau yra norinčių priimti Komuniją, kunigas ragina visus afgalos aktui:

Brōliai sēserys, prisipažinkime nusidėję, kād būtume vertī dalyvavę šiosė Šventosė apeigosė.

Po trumpos tylos visi kartu kalba:

Prisipažistu visagāliam Diēvui iñ jūms, brōliai sēserys, kād labai nusidējau mintimis, žōdziai, darbaiñ iñ apsileidīmais. (Mušdamies ī krūtinę sakो:) Esù kaitas, esù kaitas, esù labai kaitas. Todēl prašau Švenčiāusią Mergelę Marją, visūs āngelus iñ Šventuosius, iñ jūs, brōliai sēserys, meisti už manę Viēšpati Diēvą.

Kunigas užbaigia:

Tepasigañi mūsų visagālis Diēvas iñ, atlēides kaltēs, tenūveda mūs ī ámžinajį gyvēnima.

A. Āmen.

Ligonitui mirties pavojuje suteikiami mirties valandai skriti visuotiniai atlaidai:

Apāstalu Sosto mán dúota galla, suteikiu táu visuotinius āatlaidus iñ atlēdžiu visās nūodēmes vardañ Diēvo – Tévo, iñ Sūnaus, ✕ iñ Šventosios Dvāsios. A. Āmen.

ŠVENTOJO RAŠTO SKAITINYS Mt 8, 5-10. 13

¶ Pasiklausykite Šventosios Evangelijos pagal Mātā.

Sugr̄žusi ī Kafarnaūmā, prisiaūtino priē Jēzaus Šimtiminkas, maldāudamas: „Viēšpatie, māno tārnas gùli namie paralyžytotas iñ baissi kaniknasi“. Jēzus jām tārē: „Einū pagydysiu iñ“. Šimtiminkas atsákē: „Viēšpatie, nesū veřtas, kād užēitum pō māno stógu, bēt tīk tařk žōdī, iñ māno tārnas pasveikš. Juk iñ aš, pāts būdāmas valdinys, turiū sáu pavaldzīu kareivu.

Taīgī sakau vienām: ‘Eīk!’, iī jīs eīna; sakau kitām: ‘Ateīk čionai!’, iī jīs ateīna; sakau taīnui: ‘Daryk taī!’, iī jīs dāro’.

Taī girdēdamas, Jēzus stebējosi iī kalbējo eīnantiem īš paskōs: „Jī tiesū sakau jūns: nēkur Izraēlyje neradaū tōkio tikējimo!” Šimtininkui Jēzus tārē: „Eīk, tebūniē tāu, kaīp jīlējai!” Iī tā pācīa vālandā taīnas pagjō.

Girdējote Viēspaties žōdī.

MALDAVIMAI

Kunigas galī maldavinus trumpinti arba keisti.

Brōlīai sēserys, sū pasitikējimu nuolankiai meīskime mīsū Viēspati tūz mīsū seīgantī brōli (**seīgančią sēseri**)**N.**

- Jī (**jā**), Viēspatie, gailestīngai aplankýti iī šventū Patēpimū susītīprīti teikis.
- A.** Tavē mēldžiame, išklausyķ mūsl!
- Jī (**jā**) iī bēt koko bloģo išlaivnti teikis. – **A**.
- Vīsū ligóniū kančias palēgvinti teikis. – **A.**

– Visīems, kuriē slaūgo ligónius, pagēlbēti teikis. – **A.**

– Jī (**jā**) īš nūodēmiū iī bēt kokīos pagūndos išvadīoti teikis. – **A.**

– Šiām ligóniui (**šiāi ligōnei**), aīt kuriō (kuriōs) tāvo vardū rankās uždēsime, gy-

vēnīmā iī svelkātā suteikti teikis. – **A.**
Tada kunigas tyledāmas uždeda rankas ant ligoniu galvos.

ALIEJAUS DAŠVENTINTIMAS

Jei išskirtinu atveju aliejus šventintamas apeigų metu,
kunigas jī pašventina taip:

Meīskimēs. – Diēve, visókios pagúodos Téve! Peř sàvo Sínu tū gýdai ligóniū négalies. Malonīngai išklausyķ pasitikējimo kùpina, māldā iī atsiūsk īš dangaus sàvo Švēñtajā Dvāsiajā Gaivintojā aīt šiō aliejaus, kurī pagaminai īš žaliūjančio mēdžio kūnui maiinti. Tegūl jīs dēlei tāvo švēñtojo palāminimo **✉** kiekviēnām, kás juō būs pāteptas, apsāugo kūnā iī sielā, iī dvāsia,

atitolina visokius skausmūs, ligas, nēgas. Tegùl jis bùs šveñtas aliéjus, mūms tavo paláimintas vardañ mūsų Viëspaties Jézaus Krìstaus, kuris sù tavimì gyvēna iñ viešpatáuja peř ámžius. **A.** Āmen.

Jeigu yra jau pašventinto aliéjaus, kuniagas kalba šia padekos už aliéjų maldą:

– Pagárbitas Diëvas, visagális Tévas, kuriis mūms iñ děl mūsų išgānymo àtsiunté ī pasáulì savo Súnu.

A. Teesié pagárbitas Diëvas!

– Pagárbitas Diëvas, vienátinis Súnus, kuriis, tāpēs žmogumi, noréjo gýdyti mūsų nēgalias. **– A.**

– Pagárbitas Diëvas, Šventójji Dvasià Gai-vintoja, kurí stíprina mūsų kúna amžinája galià. **– A.**

– Viëspatie, šiuo šventu aliéjumi pàtepamas (patepamà) tavo tařnas (tarnáité) tegáuna skausmū palengvinimá iñ stíprybē negalloje. Pråšome peř Kristu, mūsų Viëspatę. **A.** Āmen.

ŠVENTAS PATEPIMAS

Kuniagas tepaligonic kaktà ir rankas. Teplamas kaktà taria:

ŠUO ŠVENTU PATEPIMU IŘ SÀVO DIDŽIÙ GAILESTINGUMU TEPÀEDA TAU VIËSPATS ŠVENTÖSIOS DVÁSIOS MALÓNE;

Tepdamas rankas taria:

KÀD TAVÈ, iš NÚDÈMU ISLÁISVINTA, IŠGANÝTU IŘ NÉGALIA MALONÍNGAI PALENGVINTU.

A. Āmen.

Tada kuniagas kalba maldą:

Meliskimès. – Mūsų Išganýtojau, sustíprink, prâšome, ši ligóni (šiā ligónē) Šventösis Dvásios malone, išgýdyk jō (jōs) žaizdàs, atléisk jám (jái) nûodemes, nuramink sielos iñ kúno skausmùs iñ gallestingai gražink jám (jái) sveikäta, kàd tavo gallestingumo atgaivintas (atgaivinta), galétu sugrižti prië savo darbù. Tu gyveni iñ viešpatáji peř ámžius.

Arba:

Melškimės. – Viēspatie Jézau Krìstau, tu pri-
siemei žmogaus prìgimti žmonéms atpikti ir
ligoniams gydyti. Malonìngai pažvelk į ši savo
tarną (šia sàvo tarnáitę) ir pagýdyk jó (jòs) sic-
la, bei kúna, kàd tavo vardù šventu aliejumi
pàteptas (pateptà), tavo galià gaivinamas (ga-
vinama), atgáutu jégas iñ nugaléltu visóki blögí.
| Suteik jám (jai) malonę istvermingai iškësti
skausmùs, nès tu panoréjal jí (já) padaryti sàvo
Kanciòs daliminkù (daliminkè). Tu gyveni ir
viëspatáujji peř ámžius. **A.** Ąmen.

Kunigas pradeda Viëspaties maldą:

Dabar visi kartù mełskime Diëva, kaip Vië-
spat Jézus Krìstus mûs išmókè: Téve mûsų...

Jei niekas neprima Komunijos, apeigos balgiamos
palaminimui.

Štai Diëvo Avinëlis, kuris naikina pasaulio
núodemes. Laimìngi, kurië yrà pakviesli ī
Avinëlio puõtą!

Ligonis ir kitu priimantys vieną kartą sukalba:

Viëspatie, nesù veřtas, kàd ateitum į mânò
Širdj, bët tiik tařk žödij, ir mânò siela pasveikš.

Kunigas prieš ligojio ir, rödydamas jam Švč. Sak-
ramenta, taria:

Krìstaus Kúnas (arba: Krìstaus Kraūjas).

Ligonis atsako: Ąmen, ir prima.

Balgës dalyri Komunija, dalyvojas, kalp iþrasta, išplauta
šventus indus. Visi kurij taika galu tyliai pasimeisti.

Toliu kunigas kalba pabaigos maldą:

Melškimës. – Viëspatie, šventasis Téve, vi-
sagàli amžinasis Diëve, tavè karštai präšo-
me, kàd Svenčiáusiasis tavo Sùnaüs, mûsų
Viëspaties Jézaus Krìstaus Kúnas (Kraūjas),
kurij šis mûsų brólis (ši mûsų sesuo) prièmë,
nuolat stìprintu jó (jòs) kúna iñ siela. Präšo-
me peř Krìstu, mûsų Viëspati. **A.** Ąmen.

ŠVENTOJL KOMUNIJA (VIATIKAS)

Jei ligonis priima Komuniją (Viatiką), po Viëspaties
maldos kunigas rodo Švč. Sakramenta, sakydamas:

Arba (jeigu Patepimas līgontui teikiamas mīties pavojuje
ir jis prītīma Viatikaj):

Mēliskimēs. – Diēve, tāvo Sūnūs yrā mūsu
kērias, tiesā iš gyvēnimas. Malonīngai pažveik į
sāvo taīnā (tarnāitē) **N.** iš lēisk, kād jis (**jī**), tāvo
pažadais pasitikēdamas (pasitikēdama), iš tāvo
Sūnaus Kūnu (bej Kraujū) susūtīprīntas (su-
stīprīnta), ramiāi pasīektū tāvo karalīstē.
Prāšome peī Krīstū, mūsu Viēspati.

A. Āmen.

Jeigu Patepimas līgontui teikiamas mīties pavojuje be
Viatiko – už līgoniņus, kuriemis gresīja didelis pavojujs:

Mēliskimēs. – Diēve, visū Apirkējau, sāvo Kan-
čiojē iškentējai tū mūsu skausmūs iš prisiēmei
mūsu nēgalas. Nuolankiai mēldzīame už tāvo
āpirkta mūsu brōli (**sēseri**) **N.**; gaivīnk jī (**jā**)
išgānymo viltīm iš pagēlbēk jō (**jōs**) kūnui bej
stelai. Tū gyveni iš viešpatāuji peī amžiū.

A. Āmen.

Mēliskimēs. – Diēve, tāvo Sūnūs yrā mūsu
kērias, tiesā iš gyvēnimas. Malonīngasis Tēve, tū zināi kiek-
viēna gērā vālia, tu atlēdi nūodēmes iš nē ve-
nām prašančiam neatsalkai malonēs. Teikis
pasigallēti šo sāvo taīno (šīos sāvo tarnātēs)
N., kovōjančio (kovōjančios) paskutinājā kōvā,
kād jis (**jī**), šventu Patepimū iš mūsu tikējimo
maldū padedamās (padedama), gāutū kūno iš
sīlos paleīgvīnīma, nūodēmiu atleidīma iš būtu
tāvo mēlēs dōvana stīprīnamas (stīprīnana).
Prāšome peī Krīstū, mūsu Viēspati, kurīs, nu-
galējēs miītī, mūms atvērē amžinojo gyvēnīmo
vartūs, sū tavimū gyvēna iš viešpatāuja peī
amžiūs. A. Āmen.

APĒIŪ PABAIGA

Apēigos baigjāmos kungi palaiminīmu:

Telāimina tavē Diēvas Tēvas. A. Āmen.

Tepagāydo tavē Diēvas Sūnūs. A. Āmen.

Tēapšviēcīa tavē Diēvas Šventojo Dvasiā.
A. Āmen.

Arba (jeigu Patepimas līgontui teikiamas mīties pavojuje
be Viatiko – už agoniņojo esantī tikintījī):

Tesáugo tavo kúna iš išgelbsti tavo síela.

A. Āmen.

Teapšviēcia tavo širdi iš tenùveda tavē į ám-
žinai gyvēnima. A. Āmen.

(Iš visus jūs, čia dalyváujančius, tepaláimi-
na visagālis Diēvas – Tévas, iš Sūnūs, ✕ iš
Šventotóji Dvasià. A. Āmen).

Tepdamas rankas taria:

KĀD TAVĒ, iš NŪODĒMIU IŠLÁSINTA, išGANYTŲ
iš NĒGALIA MALONÍNGAI PALENGVINTŲ.

A. Āmen.

Jei aplinkybës leidžia, atsižvelgiant ī ligonio bûklę, už-
baigti galima maldą (p. 13).

LIGONIŲ KOMUNIJA

SĀLYGINIS LIGONIO PATEPIMAS
Jei kunitas abejoja, ar ligonis dar yra gyvas, Patepimą
gali teikti taip. Prîfēs prie ligonio, jei dar yra laiko,
pirmlausia sako:

Tvirtai tikédami prašykime Viēspati, kàd jis
mûsų bróli (séseri) **N.** gailesìngai aplankýtu iš
šventū Patepimū sustiprintu.

A. Meldžiam tavē, išklausýk mûs!

Iš kartio jam teikia Patepimą. Tepdamas kaktą taria:

JÉI ESÌ GÝVAS, ŠTUÓ ŠVENTŪ PATEPIMÙ IŘ SÀVO
DIDŽIŪ GALETINGUMÙ TEPÀDEDA TÁU VIĒSPATS
ŠVENTÓSIOS DVÁSIOS MALÓNE;

Jézus kalbėjo: „Kàs válgo mâno kúna iš gëria
mâno kraúja, tás turi ámžinaij gyvēnima, iš as̄ jí
prikelsiu paskutiniàja dienà. Mâno kúnas tikrai yrà
vaigis, iš mâno kraújas tikrai yrà gérimas“.

Tollau kunitas pradeda Viēspaties maldą, tēsia
Komunijos apeigas ir palaimina (p. 10-13).